RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 258.567 van 24 januari 2024
in de zaak A. 239.716/XIV-39.245

In zake : het VRIJ SYNDICAAT VOOR HET OPENBAAR AMBT (VSOA)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door:
1. de minister van Binnenlandse Zaken
2. de minister van Justitie, belast met Noordzee
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Nathanaëlle Kiekens, Sophie Adriaenssen en Elise Myin
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 september 2023, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 29 juni 2023 ‘tot wijziging van het RPPol betreffende de non-activiteit voorafgaand aan de pensionering’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 257.169 van 10 augustus 2023 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 januari 2024.

Staatsraad Ann Coolsaet heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaten Elise Myin en Lieselotte Schellekens, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het Grondwettelijk Hof heeft met zijn arrest nr. 103/2014 van 10 juli 2014 de regeling vernietigd waarbij, onder meer, een gunstiger pensioenstatuut werd toegekend aan de gewezen personeelsleden van de rijkswacht, dan aan de overige personeelsleden van de politie. Het Hof was van oordeel dat de politiehervorming van 2001 naar één geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus een dergelijk verschil in behandeling niet langer kon verantwoorden. Bijgevolg vernietigde het Hof de gehele preferentiële pensioenregeling voor bepaalde leden van het operationeel kader van de geïntegreerde politie.

3.2. Daaropvolgend werd het koninklijk besluit van 9 november 2015 'houdende bepalingen inzake het eindeloopbaanregime voor personeelsleden van het operationeel kader van de geïntegreerde politie' (hierna: het koninklijk besluit van 9 november 2015) uitgevaardigd. Ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 9 november 2015 werd artikel XII.XIII.1 RPPol ingevoerd om te "remediëren" na het hiervoor vermelde arrest van het Grondwettelijk Hof.

Artikel XII.XIII.1 RPPol luidt:

> "Deel XII*bis*. De non-activiteit voorafgaand aan de pensionering
> Art. XII.XIII.1. Het personeelslid van het operationeel kader dat een preferentiële vervroegde pensioenleeftijd van 54, 56 of 58 jaar genoot vóór 10 juli 2014 heeft recht op een non-activiteit voorafgaand aan de pensionering voor zover het ook aan de volgende voorwaarden voldoet:
> 1° de leeftijd van 58 jaar hebben bereikt;
> 2° bij de aanvang van de non-activiteit, ten minste twintig aanneembare dienstjaren in de openbare sector tellen voor de opening van het recht op pensioen, met uitsluiting van de bonificaties voor studies en van andere periodes die voor de vaststelling van de wedde in aanmerking worden genomen;
> 3° op het einde van de non-activiteit, die een maximale duur van vier jaar heeft, voldoen aan de voorwaarden om aanspraak te maken op vervroegd pensioen, vermeld in artikel 46 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering van de pensioenregelingen. In afwijking van het eerste lid, 1°, moeten de officieren die vóór 10 juli 2014 een preferentiële vervroegde pensioenleeftijd van 58 jaar hadden, op het ogenblik van het aanvatten van de non-activiteit voorafgaand aan de pensionering de leeftijd hebben van ten minste 60 jaar."

In het verslag aan de Koning (*BS* 26 juli 2023, ed. 2, blz. 62658) wordt nog vermeld dat conform het regeerakkoord, de uittrederegeling in ieder geval geldt tot en met 2019.

3.3. Het protocolakkoord 537/1 van 28 januari 2022 vermeldt met betrekking tot de regeling van de non-activiteit voorafgaand aan de pensionering (hierna: NAVAP) het volgende:

> "1. Reglementaire basis NAVAP
> Art. XII.XIII.1. RPPol: Het personeelslid van het operationeel kader dat een preferentiële vervroegde pensioenleeftijd van 54, 56 of 58 jaar genoot vóór 10 juli 2014 heeft recht op een non-activiteit voorafgaand aan de pensionering voor zover het ook aan de volgende voorwaarden voldoet:
> 1° de leeftijd van 58 jaar hebben bereikt;
> 2° bij de aanvang van de non-activiteit, ten minste twintig aanneembare dienstjaren in de openbare sector tellen voor de opening van het recht op pensioen, met uitsluiting van de bonificaties voor studies en van andere periodes die voor de vaststelling van de wedde in aanmerking worden genomen;
> 3° op het einde van de non-activiteit, die een maximale duur van vier jaar heeft, voldoen aan de voorwaarden om aanspraak te maken op vervroegd pensioen, vermeld in artikel 46 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering van de pensioenregelingen.
> Het Koninklijk Besluit van 9 november 2015 houdende bepalingen inzake het eindeloopbaanregime voor personeelsleden van het operationeel kader van de geïntegreerde politie voorziet in het Verslag aan de Koning dat '… de politie in een vergelijkbare toestand (wordt) geplaatst als die van de andere veiligheidssectoren, zijnde met een eigen uittrederegeling die zal gelden tot alle regelingen van vervroegde uittreding in de federale openbare sector, met inbegrip van dit besluit, aangepast worden in uitvoering van het Regeerakkoord en nadat besprekingen werden gevoerd in het Nationaal Pensioencomité over de zware beroepen'.
> 2. Conclusie
> In het raam van de kwantitatieve sectorale onderhandelingen en bij wijze van tijdelijk tussenakkoord, hechten de overheid en de instemmende representatieve vakbonden (ACOD/ACV/NSPV en VSOA) hun akkoord aan de inhoud van voorliggende fiche, met hun respectieve opmerkingen zoals gevoegd bij dit protocol.
> De Minister erkent dat de bestaande regeling voor non-activiteit voorafgaand aan de pensionering (of NAVAP), zoals vormgegeven door het KB van 9 november 2015, een essentieel onderdeel is van de onderhandelingen voor de vakbonden. Binnen het huidige, bovenvermelde (KB), kader zal er gezocht worden naar methoden om de NAVAP te optimaliseren richting bijkomende activering van de betrokken doelgroep, om de kostprijs ervan in de toekomst te verminderen. Daarbij zal ook rekening gehouden worden met de bestaande uittrederegelingen voor andere zware beroepen bij de overheid en de besprekingen binnen de federale regering over een globale pensioenhervorming."

3.4. De “Notificaties meerjarenbegroting 2023-2024” vermelden met betrekking tot de NAVAP het volgende (blz. 43-44):

> “Sectoraal akkoord Geïntegreerde Politie – NAVAP
> Gevolg gevend aan de beslissing van de ministerraad van 1 april 2022, wordt met ingang van 1 oktober 2023 de pecuniaire herwaardering ter uitvoering van het sectoraal akkoord GPI geïmplementeerd. Op 1 oktober 2023 zal een eerste stap genomen worden inzake de uitvoering van het sectoraal akkoord (45%), op 1 oktober 2024 de volgende stap (90%) en vanaf 1 oktober 2025 (100%) zal het akkoord op kruissnelheid worden uitgevoerd.
> Dit gebeurt via een structurele vermeerdering op de personeelskredieten van de federale politie en middels bijkomende dotaties aan de lokale politiezones, met als doel hen voor 100% te compenseren.
> De eventuele meerkost die voortvloeit uit de implementatie van het kwalitatief luik van het sectoraal akkoord GPI gebeurt binnen de bestaande kredieten.
> De kredieten voorzien voor het sectoraal akkoord GPI van zowel de federale als de lokale politie worden geblokkeerd in afwachting van validering door de ministerraad van een ontwerp van koninklijk besluit van de minister van Binnenlandse Zaken met betrekking tot de uitdoving van NAVAP, volgens het hiernavolgend schema (gespreid t.e.m. 2030):
> - de leeftijd van 58 jaar, voorzien in art. 12.13.1., eerste lid, 1° van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 wordt vervangen door de leeftijd van
> • 58 jaar en 6 maanden vanaf 1 oktober 2023;
> • 59 jaar vanaf 1 oktober 2025;
> • 59 jaar en 6 maanden vanaf 1 oktober 2027;
> • 60 jaar vanaf 1 januari 2030,
> - de leeftijd van 60 jaar, voorzien in art. 12.13.1., tweede lid, van hetzelfde koninklijk besluit wordt vervangen door de leeftijd van
> • 60 jaar en 6 maanden vanaf 1 oktober 2023;
> • 61 jaar vanaf 1 oktober 2025;
> • 61 jaar en 6 maanden vanaf 1 oktober 2027;
> • 62 jaar vanaf 1 januari 2030,
> - de maximale duur van NAVAP, die heden 4 jaar bedraagt, wordt vervangen door een maximale duur van
> • 3,5 jaar vanaf 1 oktober 2023;
> • 3 jaar vanaf 1 oktober 2025;
> • 2,5 vanaf 1 oktober 2027;
> • 2 jaar vanaf 1 januari 2030,
> - In afwijking van artikel 12.13.1., wordt het recht op een non-activiteit voorafgaand aan de pensionering afgeschaft voor personeelsleden van het operationeel kader en officieren die ten laatste op 31.12.2030 niet voldoen aan de voorwaarden voor het recht op een dergelijke non-activiteit voorafgaand aan de pensionering.
> De budgettaire middelen van 15.627 kEUR per jaar die werden voorzien in de notificaties van de begrotingsopmaak 2022 voor het federale luik van het NAVAP systeem, zullen op basis van het uitdovingsschema hierboven verminderd worden. Deze middelen zullen gebruikt worden ter financiering van het sectoraal akkoord.

De budgettaire middelen zullen voorzien worden binnen de algemene interdepartementale provisie om bij een bij een finale verdeling over basisallocatie te worden herverdeeld.
Budgettaire kost: (BA 06.90.10.01.00.01)
2023 : 15.300 kEUR
2024 : 76.500 kEUR
2025 : 125.800 kEUR
Vanaf 2026 : 136.000 kEUR”

3.5. Op basis hiervan wordt een ontwerp van koninklijk besluit uitgewerkt dat wordt voorgelegd aan het onderhandelingscomité 567 voor de politiediensten op 11 januari 2023. De notulen van de vergadering van dat onderhandelingscomité vermelden:

“De voorzitter opent de vergadering. Op 18 oktober 2022 heeft de Ministerraad na het budgettair conclaaf beslist dat er een uitdoofscenario moest uitgetekend worden voor de NAVAP. Het voorliggend OKB is de weerslag van die beslissing van de voltallige regering.
[…]
De voorzitter antwoordt dat hij geen onderhandelingsmarge heeft met betrekking tot dit dossier. Hij herhaalt de rechtsgeldigheid van zowel de uitnodiging als de samenstelling van de overheidsdelegatie (zie notulen HOC 325).
[…]
Het NSPV en de ACOD hekelen de manier van werken: dit is geen onderhandeling, maar een tekst opleggen en het schrappen van een verworven recht.
Het NSPV vraagt naar de motivering van de voorzitter om niet verder te onderhandelen over dit OKB. Het dringt aan op de correcte uitvoering van het sectoraal akkoord.
De ACOD vraagt de positie van de Minister van Pensioenen. Waarom is deze niet aanwezig of vertegenwoordigd op dit OCP?
Het ACV vraagt duidelijkheid: bestaat het sectoraal akkoord nog dat werd ondertekend door het VSOA en het NSPV? Het ACV heeft alle vertrouwen in de overheid en haar vertegenwoordigers verloren. Het vreest dat de harde wijze waarop de overheid zich nu opstelt, nefast zal zijn voor onderhandelingen in de toekomst. Het vertrouwen terug opbouwen zal moeilijk worden. Bovendien wordt het imago van de overheid én de politie op deze manier door het slijk gehaald.
De voorzitter legt uit dat de dringendheid wel degelijk bestaat omdat de geplande loonsverhoging in de begroting in evenwicht moet zijn en dit door het schrappen van de NAVAP. De begrotingscontrole wordt uitgevoerd begin april.
De voorzitter last een pauze in.
Na de pauze stelt de voorzitter dat de overheid bij haar beslissing blijft: dit OKB ligt voor ter onderhandeling, maar er is geen marge. Worden er in de toekomst pensioenregelingen uitgewerkt voor bepaalde categorieën van beroepen, dan is het niet ondenkbaar dat de politie daarin opgenomen zal worden.
De ACOD begrijpt niet dat de overheid de NAVAP en de hervalorisering aan elkaar linkt. Volgens hem zet de overheid op deze manier de personeelsleden tegen elkaar op. De ACOD heeft van bij het begin van de sectorale onderhandelingen gemeend

dat er geen budget beschikbaar was, dit blijkt nu en de geloofwaardigheid van de minister van Binnenlandse Zaken daalt verder.
Het NSPV zegt duidelijk dat deze manier van ‘onderhandelen’ tegen elke vorm van sociaal overleg ingaat. Dit gaat ook in tegen de Europese wetgeving. De vakorganisaties zullen de overheid dan op een ander forum laten dagvaarden.
De vakorganisaties willen dat de voogdijministers en de minister van Pensioenen zelf aanwezig zijn om dit debat ten gronde te voeren.
Het ACV stelt vast dat het voorliggende OKB geen enkele budgettaire impact heeft. De kern en de regering worden dus niet correct geïnformeerd en beide thema’s zijn onterecht door de overheid aan elkaar gelinkt. De politie wordt niet correct behandeld en de voorzitter verklaart op deze manier de oorlog aan de vakorganisaties.
Het VSOA ergert zich aan de leugens van de overheid. In dit dossier, maar ook bv. in het dossier HINP BS. De voorzitter plaatst het op de agenda van het OCP 568 voor onderhandelingen, terwijl het dossier al in het pleegvormentraject zit.
De ACOD zal andere publieke sectoren betrekken in deze stakingsaanzeggingen en dreigt ermee het land lam te leggen en stakingspiketten te organiseren voor onder andere de Kroontuinen en het RAC.
De vakorganisaties vragen duidelijkheid: zal de overheid haar eigen sectoraal protocolakkoord niet respecteren?
De voorzitter zegt dat hij niet antwoordt op deze vraag.
Het NSPV en het VSOA stellen dat ze enkel een mandaat hebben om met de voogdijministers te onderhandelen. De vakorganisaties zijn het vertrouwen in de vertegenwoordigers die vandaag aanwezig zijn helemaal kwijt. Ze begrijpen trouwens niet dat de Ministers voor zo’n belangrijk dossier niet zelf aanwezig zijn.
De ACOD stelt vast dat de voorzitter geen politiek mandaat heeft om te onderhandelen. Het eist bovendien de aanwezigheid van de Minister van Pensioenen als het over deze materie gaat.
Het ACV vraagt het standpunt van de VCLP.
De VCLP antwoordt dat zowel de VCLP als de Raad van Burgemeesters een negatief advies hebben gegeven over dit dossier. De Minister is hiervan op de hoogte.
De voorzitter zegt te laten akteren dat de vakorganisaties weigeren te onderhandelen.
De vakorganisaties vinden deze zin niet correct: het punt moet in voortzetting worden geplaatst zodat over de inhoud van dit dossier kan onderhandeld worden met de juiste mensen rond tafel, nl. de voogdijministers en de minister van Pensioenen. Het is de voorzitter die zelf stelt geen marge te hebben en dus per definitie niet de correcte persoon is om deze onderhandelingen te voeren.
De ACOD vraagt naar de cijfergegevens in verband met de NAVAP. Hoeveel personeelsleden zijn betrokken?
[…]
DGR/Legal licht toe dat bij absoluut onveranderde omstandigheden vanaf 2032 ongeveer 1.000 personeelsleden uit de boot zullen vallen, vanaf 2040 zal dit aantal dalen naar een 500-tal.
Het ACOD is niet tevreden met deze vage schatting en wil concrete cijfers in een duidelijke tabel, zoals dit vroeger ook gebeurde.
Het VSOA stelt vast dat er dus geen nauwkeurige berekeningen bestaan en dat de budgettaire pasmunt die gebruikt wordt, ook alweer een leugen betreft. Het betwijfelt sterk of de Lokale Politie zo’n groot aantal aangepaste functies kan voorzien binnen hun korps, het betwijfelt ook sterk of DGR daartoe in staat is voor de Federale Politie.

Het wil aanvullend weten hoeveel aangepaste functies er gecreëerd zijn, hoeveel aangepaste functies nu worden ingevuld en hoeveel budget hiervoor in de toekomst moet voorzien worden.
DGR antwoordt dat DRP werkt aan een geüpdatete lijst met aangepaste functies. De berekende prognoses voor de Federale Politie bestaan en zijn correct, de financiële impactprognoses bestaan voor zowel het huidig systeem als het uitdoorscenario.
De vakorganisaties begrijpen niet dat deze informatie niet wordt toegevoegd als documentatie voor dit OCP. Ook de regering en de Kern is niet op de hoogte van de cijfermatige details. Het is onbekend wat dit de Staat zal kosten of opbrengen. Op welke basis wordt de link met de loonsverhoging in het sectoraal akkoord gelegd. De gemoederen raken verhit.
De vakorganisaties eisen:
- de aanwezigheid van de minister van Justitie, de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Pensioenen;
- de ter beschikking stelling van de bestaande documentatie;
- de overmaking van de gedetailleerde cijfergegevens;
- de overmaking van het advies van de VCLP en de Raad van Burgemeesters;
- het op de hoogte brengen van de Regering van dit punt.
De voorzitter onderbreekt de vergadering.
Na de onderbreking stelt de voorzitter dat hij de vergadering afsluit. Hij vraagt het standpunt van de vakorganisaties.
De vakorganisaties antwoorden dat de onderhandelingen niet kunnen afgesloten worden, omdat:
- de voltallige documentatie niet werd overgemaakt;
- de vakorganisaties enkel een mandaat hebben om te onderhandelen met de voogdijministers.
De voorzitter neemt hier akte van.”

3.6. Op 29 juni 2023 wordt het koninklijk besluit ‘tot wijziging van het RPPol betreffende de non-activiteit voorafgaand aan de pensionering’ genomen (*BS* 26 juli 2023, ed. 2, blz. 62659). Het luidt:

“Artikel 1. Artikel XII.XIII.1 RPPol, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 9 november 2015, wordt vervangen als volgt:
‘Art. XII.XIII.1. Het personeelslid van het operationeel kader dat een preferentiële vervroegde pensioenleeftijd van 54, 56 of 58 jaar genoot vóór 10 juli 2014 heeft recht op een non-activiteit voorafgaand aan de pensionering voor zover het uiterlijk op 31 december 2030 ook aan de volgende voorwaarden voldoet:
1° de leeftijd van 58 jaar hebben bereikt, verhoogd naar ten minste:
a) 58 jaar en 6 maanden vanaf 1 oktober 2023;
b) 59 jaar vanaf 1 oktober 2025;
c) 59 jaar en 6 maanden vanaf 1 oktober 2027;
d) 60 jaar vanaf 1 januari 2030;
2° bij de aanvang van de non-activiteit, ten minste twintig aanneembare dienstjaren in de openbare sector tellen voor de opening van het recht op pensioen, met uitsluiting van de bonificaties voor studies en van andere periodes die voor de vaststelling van de wedde in aanmerking worden genomen;
3° op het einde van de non-activiteit voldoen aan de voorwaarden om aanspraak te maken op vervroegd pensioen, vermeld in artikel 46 van de wet van 15 mei 1984

houdende maatregelen tot harmonisering van de pensioenregelingen, waarbij de non-activiteit een maximale duur heeft van vier jaar, verminderd naar:
a) 3 jaar en 6 maanden vanaf 1 oktober 2023;
b) 3 jaar vanaf 1 oktober 2025;
c) 2 jaar en 6 maanden vanaf 1 oktober 2027;
d) 2 jaar vanaf 1 januari 2030.
In afwijking van het eerste lid, 1°, moeten de officieren die vóór 10 juli 2014 een preferentiële vervroegde pensioenleeftijd van 58 jaar hadden, op het ogenblik van het aanvatten van de non-activiteit voorafgaand aan de pensionering de leeftijd hebben van ten minste 60 jaar, verhoogd naar ten minste:
a) 60 jaar en 6 maanden vanaf 1 oktober 2023;
b) 61 jaar vanaf 1 oktober 2025;
c) 61 jaar en 6 maanden vanaf 1 oktober 2027;
d) 62 jaar vanaf 1 januari 2030.'.
Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 oktober 2023.
Art. 3. Deel XII.*bis* van het RPPol, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 9 november 2015, treedt buiten werking op 31 december 2032."

Dit is het bestreden besluit.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

Uiteenzetting in het verzoekschrift

5. In het verzoekschrift zet de verzoekende partij uiteen dat het respecteren van de op de overheid rustende plicht tot voorafgaande onderhandelingen zoals die blijkt uit de wet van 24 maart 1999 'tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakverenigingen van het personeel van de politiediensten' (hierna: de wet van 24 maart 1999) haar syndicale prerogatieven raakt. Het recht op collectief onderhandelen is een grondrecht en het eerbiedigen

ervan door de overheid is determinerend voor de syndicale vrijheid en werking, essentieel voor de sociale vrede en dus ook voor de goede werking van de overheidsdiensten. De verzoekende partij verwijst naar het aangevoerde middel waaruit volgens haar blijkt dat de verwerende partij de verplichting tot voorafgaande onderhandeling heeft miskend en eigengereid is overgegaan tot het uitvaardigen van het bestreden besluit. Volgens de verzoekende partij schaadt het gebrek aan respect voor haar syndicaal prerogatief haar dusdanig dat het niet voor herhaling vatbaar is en dat aan de verwerende partij duidelijk moet worden gemaakt dat onderhandelingen op een correcte manier moeten worden gevoerd. Volgens de verzoekende partij is er sprake van een continue dreiging dat de verwerende partij verder zou tewerk gaan, zoals zij te dezen heeft gedaan.

Beoordeling

6. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het de verzoekende partij toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties te willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal

worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen" (memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

Tot slot moet een schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing ook een nuttig effect hebben. Ze dient verzoeker te behoeden van de gevreesde schade.

7. De verzoekende partij steunt de spoedeisendheid in essentie op de miskenning van haar syndicale prerogatieven, met name de plicht tot het voeren van voorafgaande onderhandelingen over de materie die in het bestreden besluit wordt geregeld, tevens voorwerp van het enig middel. Dat argument hangt samen met het onderzoek van de ernst van de zaak. Het kan aldus de spoedeisendheid niet rechtvaardigen. Zoals de Raad van State in zijn in Algemene Vergadering uitgesproken arrest nr. 249.313 van 22 december 2020 herinnerde, zijn immers de ernst van de middelen en de spoedeisendheid afzonderlijke voorwaarden. Bij gebrek aan concrete feitelijke elementen, is het enkele feit dat, naar de verzoekende partij betoogt, een grondrecht zou zijn geschonden, op zich geen nadeel van een zodanige ernst dat het zich niet kan voordoen in afwachting van de uitkomst van het beroep tot nietigverklaring.

In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat het eerbiedigen van de onderhandelingsplicht essentieel is voor de sociale vrede en voor de goede werking van de overheidsdiensten en dat er een continue dreiging zou bestaan dat de verwerende partij verder zou tewerk gaan zoals zij te dezen heeft gedaan en dus ook in toekomstige dossiers de onderhandelingsplicht zou miskennen, is de vrees van de verzoekende partij vooralsnog voorbarig en louter hypothetisch nu de verzoekende partij geen concrete feiten ter adstructie van haar standpunt in het verzoekschrift uiteenzet. Ten overvloede moet worden vastgesteld dat ter terechtzitting zij zelf aanvoert dat zij “niet zwart op wit kan bewijzen” dat de wijze waarop de onderhandelingsplicht te dezen zou zijn ingevuld “een vaste methodiek” zou geworden zijn en dat “op heden” geen dossier kan worden aangewezen waarin de verwerende partij op dezelfde wijze tewerk is gegaan. Bijgevolg komt de vrees van de verzoekende partij voor onomkeerbare gevolgen thans over als louter potentieel en toekomstig van aard, minstens voert de verzoekende partij geen concrete en overtuigende gegevens aan die ertoe nopen anders te oordelen. Ze kan het spoedeisend karakter van de vordering niet motiveren.

8. Uit wat voorafgaat, volgt dat de verzoekende partij niet aantoont dat er sprake is van spoedeisendheid.

Conclusie

9. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op vierentwintig januari tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Chantal Bamps,	staatsraad,
Ann Coolsaet,	staatsraad,

bijgestaan door

Johan Pas,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Johan Pas	**Geert Debersaques**